

Engin Taş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Engin Taş (1966)

Muş'ta doğdu. İlköğrenimini Muş'ta, orta öğrenimini Sakarya'da tamamladı. 1985'te Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fatih Eğitim Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girdi. Üniversite yaşamı boyunca çeşitli işlerde (pazarlama, sigorta, inşaat) çalıştı; iki yıl boyunca, bir gazetenin Trabzon temsilciliğini üstlendi. Sözcük derleme çalışması yaptı. 1987'den itibaren bazı dergilerde(Çıkmın, İzmir İzmir, Papirüs, Miko, Bahçe, Berfin Bahar, Sis) deneme ve şiirleri yayımlandı. Üniversite sonrası dört yıl Mardin'de çalıştı, öğretmen olarak. 1993'ten beri öğretmenliğe İzmir'de devam ediyor. Evli ve bir kız çocuğu babası. (Kaynak: Bence Sen Evlenme, Etki Yayınları, 1998

Eserleri:

Denize Götürün Beni (Şiir) ,

Bence Sen Evlenme (Roman)

Ayrılık Bir Yangındır

ağardıkça saçlarım saçlarım acılarım
gözümün gazabından gözünü gizliyorum

utangaç bir benizi verip de yangınlara
alevinden geçiyor sevdanı izliyorum

içimi arşınlayan ikiz denizim benim
kuytu gecelerimde korkunç öpölüyorum

gözlerin bir dolunay gözlerin yaz yağmuru
baharın ıslaklığında tenini özlüyorum

acım kadar gerçekken yalancı gülüşlerin
nedense yüreğimi hala örseliyorum

zamanın bir sınırı uzayın sınırı yok
sabrımın sınırını hala iteliyorum

erisem de sudaki tuzun can telaşında
sen kırılma diye dilimi törpölüyorum

adını içimdeki ateşin rengi koydum
alevimden yükselen yüzünü gözlüyorum

neylersin ey kadınım düştüm bir kez aşkına
her ayrılık bir yangın içimi közlüyorum

Engin Taş

Biliyor musun

biliyor musun
kimi getirdilerse yanıma
akıllı bir yanını gördüm
ve sevişmedim
neyi astılarsa boynuma
nefesimle yaktım
hiçbir şeyi taşımadım göğsümde
senden başka

biliyor musun
azad kuşlarından oluşmuş bu ülke
sevaba muhtaçlığım yok ama
aşkına namluluğumdan
doğruluyorum kafese
ikimizin sesiyle açılıyor kilit
biz kalıyoruz birbirimize kilitli

biliyor musun
her çocuk yeni bir iklimdir
atardamarından fışkırıp hayatın
kılcal danarından sızar toprağa
ve sen sızarsın(yorsun) bileklerimden
aşk kaybından öleceğim mutlaka

biliyor musun
bir kış gecesinde ve hücremdeyim
aşksız bir zeminde ve çırılçıplak
elektrik sıramı bekliyorum korkusuz
ama seni veriyorlar parmak uçlarımdan
polisler bile senin gibi soyamadılar beni

biliyor musun
korku bir okuldur adem'den beri
düşleri kurşunlayan
ve cesaret bir ırmak
iki yürek(bakış) arası
ben nehir geliyorum vadine senin
bir kobrayı almışım koynuma

biliyor musun
bir ejderha yuvası bilinçaltımız
masal mavallarından gebe
ve hafızamız tam talan
devler periler diye
yine de servi boylu bir yaşam akar
umutlarımdan
ve istemesen de yüzün kabem
baktığım(döndüğüm) her yerde

biliyor musun
dinimi sen diye yeniden giyiyorum
dizimi bileğliyorum doruklarına

yüreğim tay hızında
kıvrak kırlangıç
aşkına banıyorum kanatlarımı
(biliyor musun)
beni senden asacaklar

biliyor musun
kaç akşam oturup da meyhanelere
yalnızlığımı vurdum
tabanlarına basıp ayakkabılarımın
yıldızları ve yılmazları ürküttüm
etrafım sarıldı birden bire
ama dost sözler duydum tüm ağızlardan
ama sen yoktun
ve kimsesizliğim solumda oturuyordu

biliyor musun
ürke ürke büyümüş
bu ülke kadar seviyorum seni
bu ülke ki cami önlerinden
alınıp büyütülmüş - ki bundandır mahzunluğu-
ikizisin sen onun
aşk önlerinde büyümüş
her secde senin için

biliyor musun
ömründe bir yılan dokunmamış
kurtla göz göze gelmemiş
bir girdaba düşmemiş
ve bir pınarın başında gece yarısı
bağdaş kurmamış gökyüzüne
ordular kuşatmış senden tenimi
ama bir çoban ıslığıyla geçmişim aralarından

biliyor musun
umut bir dumandır közden beslenir
umutsuzluk kül
yangın yüreğim
bir ana gibi besliyorum
acıyı ve aşkıyı
nabzım körüğe durmuş

biliyor musun
kaç kez yemin edip bozdum yemini
kaç kez güneşte kurutup arzularımı
ayazda anlattım arzuhalimi
kaç kez inkar ettim
gülü kanı kanılarımı
ama aynı geçmişi taşıyoruz(yüreğimizde)
kırınsak da bütün kalemleri

biliyor musun

sen fırat'ı bilmezsin
kan taşır yüreğime
çocukluğumu taşır(yıkar) kimse görmeden
ayaz günlerimi alıp ergenliğimden
kırkıma bırakır telaşlanırım
çünkü mazi(geçmiş) dediğimiz bıçaklı bellek
gir kının(m) a yoksa damlayacağım

biliyor musun
ben üç yaşında öğrendim hasretlik(özlemek) nedir
on üçümde sıra özlemim örstü
yirmi üçüm hücre dışına vurgun
otuz üçüm benliğimin peşinde
şimdi kırkımdayım ve sana hasretim
biliyor musun
hasrete bağışıklık kazanılmıyor

biliyor musun
bu göğün başıma yıkılacağını biliyordum
biliyordum bu yerin yıkılacağını
ve bu yılın başıma
bu yalın ve yalın sohbetlerin
biliyordum yangınları sevmediğini
nesimi gerçeğim yoklar tenimi

Engin Taş

Bizim Ezgimiz

bizim ezgimiz

hadi bir deniz ısmarla gözlerine
beni ısmarla bir akşamüstü
zamansız bir çerçeveden geçiyorum
hadi seni ısmarla bu akşamüstü

biliyorsun ateşin hançerle dansını
ölüm kör bir kuyuya seslenmek
hayat öz sesine yaslanmaktır
hadi bana beni ısmarla şu akşamüstü

ben hala gülmeden büyüyorum
gündüzün tenini kanatarak
ve nar tanesi duyuyorum kahkahaları
hadi sendeni ısmarla nü akşamüstü

çelikten bir yüz taşıyorum çocukluğumdan
tanrıdan bir gülümseme dudaklarımda
ve içimde şaraptan süzölmüş bir yaşam
hadi içbeni ısmarla su akşamüstü

biliyorum yüzün çaydan geçenlerin türküsü
seyraña çıkar kalemimde okyanus boyu
ve yağmurdan alıyorum kokunu senin
hadi bizdeni ısmarla her akşamüstü

Engin Taş

Denize Götürün Beni

denize götürün beni

bizim orda uyumak ölümü göze almaktı
çocuklara sormalı bunu
kapılar aşınırdı karanlıklardan
kirpikler arasından rüyalar alınırdı
denize götürün beni
deniz rüyamızdır

umarsız olmamışım umarsız yaşanmışım
tenime dilime yazılı gözüme yazılı o günler
ben kimi incitmişim özümde başka
kimi bekletmişim bana susamış
öfkeme sorun beni öfkemi kuşanmadım
denize götürün beni
deniz güzelliğimizdir

dağ bile dememişim yormadım hiç kimseyi
farkında yaşamışım güzelliklerin
ağrılı sevdaları ağrısız yudumlayıp
otuzuma vurmuşum
bir ömür kurmuşum maviliğe
denize götürün beni
deniz özlemimizdir

oturmuşum içime pencerem beni bekler
ve emekler tüketmişim
ufkumda özlemleri kendimi unutmuşum
gözlerimde ağrım var ağrıda hep aşklarım
denize götürün beni
deniz umudumuzdur

özel yaşam demiştim el zulmüne bölündü
başımı umutlara sevdalara dayadım
ateşi söndürmedim kimseyi öldürmedim
ölümsüze soyunup ölümüne oynadım
denize götürün beni
deniz doğumumuzdur

sırtımı sakladım karanlıklardan
belleğim bıçaklı geldi bugüne
ve gecede sahip çıktım özleme
yıkılmış umutlar satılmış düşler topladım
denize götürün beni
deniz düşlerimizdir

beşiğime kertilmiş günlerdi acım
özlemlerim üşüdü nisan bulutum benim
yeşili sevmedim gözünden uzak
her günüm yağmalandı ne güzel masallarım
denize götürün beni
deniz gülüşümüzdür

geceler yaşadım vurgun yememiş
tenimi sakınmadım aşklardan yakınmadım
tutunmuşum arzuma belki biraz aykırı
savaşlar kazanmışım kem bakışlar arası
ve yarası var gözümde nefeslerin seslerin
sıcağa soyunmuşum
denize götürün beni
deniz soluğumuzdur
gözlerime oturmuş kirli şarkılar söyler
tanrısını yitirmiş kadınlarım var
belki biraz feminist sonbaharda başlamış
erken hasada vurgun bebekler ağlar
şaşırmamışım
denize götürün beni
deniz gerçeğimizdir

midasın kulakları diye bağırdım
sakladım sevincimi doğu nehirlerine
bakışım hançerden kopmuş bakışım
ben herkese şiir okudum
ama herkes sağırdı
denize götürün beni
deniz şiirimizdir

can derdine düşmedim selam vermişim
sulara vurulmuşum zenonca biraz
tanrıyı göndermişim bitmiş harpagon demi
gözüne baka baka sevginde durulmuşum
denize götürün beni
deniz gözlerimizdir

her şeyin başında sevda demişim
özümde vurulmuşum bahar selinde
geriye dönmemişim kurşun sesine
ömrümün ötesi benden demişim
yanılmamışım
denize götürün beni
deniz baharımızdır

cezasız kalmamış soğuk günlerim
el ayak çekilmiş benli günlerden
dillerden düşmüşüm gece yarılara
soluğumu tutmamış sabahlar üflemişim
denize götürün beni
deniz güneşimizdir

Engin Taş

Geçtim

geçtim

ben sana hep yağmurdum su gibi sudan geçtin/m
sen bana hep uçurum çokça pusudan geçtim

hasretine yanmaktan küle döndü yüreğim
savruldum dağa taş kahr-ı kısıdan geçtim

özleminle yaşamak vardı binlerce sene
bir anlık vuslat için ben bengisudan geçtim

kördüğümdü gördüğüm yollara baktığımda
yine de varam diye belki bin sudan geçtim

behlül gibi arayıp seni deli divane
yunus gibi tam kırk yıl bir bilgesudan geçtim

biledim yüreğimi aşkın ateş çarkında
demiri çelik yapan o incesudan geçtim

bilemezsin sevgili taş vurup gönlümü
sana arınmak için bin akçasudan geçtim

vazgeçem istediler yoluna tükenmekten
tükendim çınar gibi daldan özsudan geçtim

yok oldum ey dermanım ateşinde su gibi
yine var olmak için tenden cansudan geçtim

sen kendine mühürlü yüreğine tapınca
ben azalmamak için bir enginsudan geçtim

Engin Taş

Gerçek

erkenden ölmüş bir yarin cenazesi
ve heveskar kıyametler doğurmuşuz
susayınca ovaları yüreğimizin
oğlu fırat'a can gelini hicran verip

üzümden ibaret yosma ömrümüz
sözden ve gözden bir mengenededir
mevsim usulca kavramış ruhlarımızı
bilir kan damarda değil amaçlardadır

umut duldada gözü kara bir servi
haziran sancısını bilmeden büyür
en yavuz oğlumuz fırat'a esir tarla
olgunluk kırkımda düşer başıma

Engin Taş

Hasretin Tarihçesi

gözlerimi bağladım gülüşlerin üstüne
sabırdan sigara sardım sancularına
yokluğunda ağladım ateşlerin üstüne
yangından yağmurlar yaptım yaralarım

günahı seninle sevdim özümü aklayarak
tenime terleyen tenine taptım
son gecenin hüznünü gözümde saklayarak
aşına acizliğimi aşkınla aştım

gözlerimi çevirdim güneşin batışına
gelmedin gül-tanem gönlüme gömdüm
hasretini bağladım kalbimin atışına
denize derinden deliye döndüm

günleri çektim ipe ürkerek sensizlikten
bir bela benzeri baktım benime
nihayet közlenerek sudaki bensizlikten
külledim kendimi kendi kendime

Engin Taş

İhtimal

İhtimal yakında kendimi vuracağım
Öyle gece yarlarına tutsakça değil
Bir öđle üzeri ezan ortası
Gözlerimi dayayıp tam gözlerine
Yüređimin tetiđini çekeceđim

İhtimal dudaklarım kuşatılacak
Sen serumu dilimde kendimden geçeceđim
Gözlerim kapalı benliğim açık
Ađustos sıcağı ve susuzluğumla
Yaşamak için tüm benliđini içeceđim

Engin Taş

İki Ömür

ben ömrümde iki rüzgar tanıdım
biri meltem saçında konaklayan
biri nefesin yüzümü ısıtan

ve ömrümde iki yağmurda kaldım
biri gökyüzünden yağdı başıma
biri gözlerimden avuçlarıma

sen ömründe iki mevsim yarattın
biri ayrılığın iplere çekildiğim
biri aşkın gönlümü emzirdiğim

ben ömrümde iki ömür (hayat) yaşadım
biri susuşundu köze düştüğüm
biri gülüşün bize dönüştüğüm

ve ömrümde iki uyku uyudum
biri kabusumdu kandan kırmızı
biri kurtuluşum tatlı bir sızı

sen ömründe iki nehir tanıdın
biri girdabı kendimin gidişin
biri umarı ömrümün gelişin

ben ömrümde iki şehir tanıdım
biri aşkımızdı berrak bir sudan
biri kopuşumuz yaman pusudan

Engin Taş

Modern Aşk

bırak beni kendi halime
avazıma saklanmış yüzünde
vuruyorum kendimi

her bakışında aşk yaklaşıyorum kıyıya
varlığın darlığın olmasın diye
gözlerimi giyiyorum

saçlarına yağıyorum tarama beni
göğermiş yaralar gibidir aşkım
kundurasız gecelerde ölüyorum

yüreğim bir ayağı kesilmiş masa
kendimi öğütüyorum her gece sende
düşlerimden asılıyorum

yangın dediğimiz yürek iflası
ve rehin bir kahkaha
sığıntılı gönüllere kalem kırıyorum

fil tebessümü bir tango bu yaşam
bakışlarımdan hörgüçler taşıyor
orangutan oluyorsun banka önlerinde

beni timarhaneden mezardan ara
kahrımdan kopup ve koşup gidiyorum
kendimden bir bıçak kenarına

Engin Taş

Ortak Belgesel

ortak belgesel

biz döşümüz hançerde ve kurşunda
mevlam kayıra büyüdük
topraktan bitip
yalnızca fırat'a ağlayarak
ve tanrı'ya bel bağlayarak yürüdük aş
aşkın kurşuna dizildiği
aşın taşlardan süzüldüğü yerlerden geçtik
örs-çekiç arasında
acıya karşı kaya
sevince karşı
tutmayan mayaydı yüreğimiz
gözümüz gezde
sözümüz bizde
özümüz gizde mahpus
kaldık ayakta

biz ruhumuz üşüyerek yaşadık mevsimleri
yangınlara düşerek
dağlara küserek
ve nehirlerde ölerək öğrendik hayatı
anamız toprak anaydı
kendine ve kana beleyen
ve beşiğimiz başucundan yazılı
önce kanın
sonra dinin
sonra işin davandır
bağrımız közde
sesimiz tizde
yaramız tuzda mahpus
kaldık ayakta

biz her gece öldük binlerce kere
ve yıldız saydık yılan sabrıyla
çıktık sabaha
susmanın ve susarak ölmenin erdemiyle hep
ruhumuz emanet
bedenimiz kiraydı
ve sevgi üstüne her şey çıraydı allah'tan
ve çocuklarımız olurdu
önce yerin altına
sonra üstüne ait
usulca ve sabırla gömerdik onları
yüreğimiz alazda
suskunluğumuz avazda
hayatımız arazda mahpus
kaldık ayakta

biz sabır sağdık doğadan nimet yerine
baharı bekledik yılın yarısı
yağmur duasına çıktık her haziran'da

bereket bekledik tüm kutsallardan
ve her kasım'da sırtımızı kara dayayıp
umut kestik allah'tan
gözlerimizle ısındık zemherilerde
mart'ta ateş yaktık kawa adına
ve her şeyin inadına
türküler söyledik ağız dolusu
efsaneler anlattık kilim dokurken
aklımız yazda
tenimiz ayazda
sırtımız buzda mahpus
kaldık ayakta

biz denizi gurbet ellerde gördük
buram buram memleket kokusunu
yosun kokusuyla harmanlayarak
arşimet'e inandık
yandan çarklı ada vapurlarıyla
ve newton'u sevdik
demir kuşlarla
hayata susadım
güzele adım adım demeyi bildik
yaban ellerde
gönlümüz hazda
elimiz sazda
canımız tezde mahpus
kaldık ayakta

biz bizi inşadan önce ev yaptık ele
harcını terimizle kararak
emeğimizden ve hakkımızdan kaçarak
ve sonra meydanlar tanıdık slogan dolu
iş bıraktık gelecek için
aşsız düşsüz kaldık duvar diplerinde hep
yüzümüz kara döndük memlekete
toprağı hasım belleyip yeniden
vurduk sırtına
aşımız azda
günümüz güzde
kalbimiz biz'de mahpus
kaldık ayakta

biz kendimizi biçtik kıtlıklarda ekin yerine
aşiretin suçunu üstlenip
hapis yattık on ikimizde
ve başımızda bin bir bela dağa çıktık
yeni efsanelere kahraman olmak için
eşkıyalık ettik onur duyarak
candarmaya meydan okuduk
ve ay ışığının lütfunda
sofralar kurduk pınar başlarına

azığımız bezde
tüfeğimiz dizde
ömrümüz genizde
kaldık ayakta

biz okulu asıp
mc'ye hayır afişleri astık orta ikide
fırından sıcak ekmek
camiden ayakkabı çaldık
yatağa paltoyla girdik tezek bitince
sınıfta kaldık
ve ihtilalle tanıştık bir eylül günü
bütün kitapları yaktık
ve adresleri resimleri
bütün isimleri unuttuk
ve herkesçe yargılanıp hükümler giydik idama
acımız gözde
sancımız özde
hıncımız filizde mahpus
kaldık ayakta

biz ocağımız yangın yeri olmasın diye
nöbeti askere gitmeden önce bildik
eğilip kulak verdik
yere saplı hançere
gölgelere kurşun sıktık
bir yılan gibi akıp
iz sürdük karanlıklarda
gözümüzü karartıp
adam vurduk adam olmak adına
amansız takiplerde yitirdik gençliğimizi
kimimiz izde
kimimiz mevzide
kimimiz mazide mahpus
kaldık ayakta

biz her daim avrupa'ya taşındık
işçi ve siyasi kimliğimizle
hasretle yanmış yüreğimizle geçtik
mültecilik narından
arafta kaldık tekmil
adımızı yitirdik doğu-batı arası
ve çatal kazık yere geçmez halimizle
yeni senaryolar yazdık ülkeye dair
yeni yenilgiler yaşadık
gönlümüz acizde
yolumuz hacizde
solumuz tacizde mahpus
kaldık ayakta

biz sırtımız hançerde ve kurşunda öldük

Engin Taş

Safari

gözlerinde safariye çıkmışım
deniz yaylam olur dudaklarında
bakar bakır yamacıma cerenler
bakar kurt sürürsü kurnaz sürüsü

payanda yüreğim çarmıhta benim
döşüme dönmüşüm sabahlarımda
arkaik sevdalar çekmez gönlümü
aşkın aşkın olmuş aşkın gökyüzü

sinsidir bu yaşam arapsaçıdır
çakılı karalık insan yüzüne
döner yüzün puta kabeye daim
döner hüzün döner sevinç türküsü

akınca kurşunum durunca deniz
yakınca sevdayım aşkım bilirsin
çözölsün telaşlar taşlar ne varsa
cemre bir bakıştır bahar öyküsü

Engin Taş

Sesizliđim

sesizliđim

sen her Őeyden önce ateŐe inanmadın
gözlerini söndürüp ayaklarımda
her akşam sesini alıp gittin

kıyıysam akmalısın seyrimde
can çekiŐen dalgalar dolu yüzün
bırak bırak biliyorum rengini

bir sabah göĐe yükselmiŐ sevincim
bir ses duymuŐum
her akşam yine ipteyim

sokulur derin gözlerin ryama
ağıtsız günler baŐlar
sonra gülüŐler yine yavaŐlar

sen borcusun bana tanrının
kader değil glŐmz
yalnızca maviliğe vurgunuz

bu iĐek sende amayacak
yüreğine bak
benim hiĐ olmazsa sessizliđim var

Engin Taş

Sevgili

bu kentten sürüyorlar beni sevgili
sevdamin keskin yanını kuşandım diye
ve herkesten çok yandım diye denize
bu tenden sürüyorlar beni

gözümden vuruyorlar beni sevgili
ecelin dinsel yanından arındım diye
ve herkesten erken uyandım diye aşka
özümden vuruyorlar beni

sazımdan kırıyorlar beni sevgili
" kılıcımız belimizde kirmani" dedim diye
ve herkesten önce çıktım diye dağlara
dizimden kırıyorlar beni

gel bana saklan diyorsun

ama sözümden biliyorlar beni sevgili
uğruna asılmayı göze aldım diye
ve herkesten çok kaldım diye ateşte
közümden biliyorlar beni

Engin Taş

Tarihçe

bizimkiler doğuştan vejetaryendi
artık her öğün televizyon yiyoruz
annem peştamalını sandığa kaldırmış
babam alışmamış balkon sohbetlerine

ninemin walkmanla flörtü yeni
ilk öpülüyor kulaklarından dedemden sonra
ve halay'ı videodan çekiyoruz kaç yıldır
doğayı saksılardan içimize

toprak dedemi otuz yıl önce çağırdı
o zaman körfez ısmarlıyorduk sevdiklerimize
ve badem ve yemiş ve izmir üzümü
şimdi çekirdekli bir hayat dışlarımızda

aldatmayı ilk öğreten istanbul büyüyoruz
gurbet ceplerimizde dönüyor sılaya
ve seferberlik sevinci fötr şapkayla
almanya' dan kardeşlerimiz geliyor

tanrı yine seçimlere bizimle giriyor
bizimle korkuyor aşktan düşten düşünceden
sonra biraz bekçi biraz muhbir oluyoruz
uçkuruna ve urganına düşkün

düne neşterden kaçıyoruz çığlık çığlığa
şimdi kasap computer astronot olacağız
çatalı sola bıçağı sağa enterlemeli
hurdadan sayılıyoruz restaurantlarda

git sokak çocuklarından düş getir
huzur evlerinden hatıra topla
ve korkularını kat ve korktuklarını
hayat güzel bir gülümsemedir nihayet

Engin Taş

Yabancı

dilimin ucunda çizdim
içimden geçenleri
kendimde denediğim kırmızı bir kalemle
çünkü bir yabancının mezarı
önce ve her daim kendi yüreğidir

ve yabancı yüreğinin yangınından beslenir
gözünde konaklayan
her yolcunun bakışıyla yaktığı
çünkü bir yabancının yüreği
önce ve her daim hancıdır

ve hancı hatıra mahzenidir
iştten aştan ve aşktan demli
ve beter kanar yolcularından
çünkü bir yabancının uykuları
önce ve her daim sancıdır

hanın duvarlarını gezinerek büyür yabancı
' yarimi el almış harem diyorlar
maraşlı şeyh oğlu satılmışım ben' le
büyütüp uğurlar
hasretine yandığı yolcularını
ki onlar bir daha geri dönmezler
ve böylece bir yabancının günleri
önce ve her daim acıdır

ve savunmaz kendini yabancı
ebedi gurbetinde
dağlı prometeus gibi yaşar
çünkü bir yabancının içindeki her yolcu
önce ve her daim bir talancıdır
önce ve her daim bir yalancıdır

Engin Taş

Yangın Yarası

bu günler sırma günler
elmas günlerdir
gün doğar sevda karası gözüm karası
anasın sevdama büyüğümsün
aşkı bilirsin
uzaklığın karakış
uzaklığın yangın yarası

bu yokluk kartal yokluk
olimpiostur
zincirim gül kırmızısı karanfil kırmızısı
belasın gözüme sevgilimsin
beni bilirsin
yokluğun canımda dağ
yokluğun diş sızısı

bu gözler çılgın gözler
deniz gözlerdir
yüreğim köz arası sevda sarası
ceylansın cerensin
koşmayı bilirsin
ayrılığın dalda kan
ayrılığın zıpkın yarası

bu yerler yavan yerler
yalan yerlerdir
ömrüm çayda çıra sevda duası
şahinim uğruna atmacayım
ölmeyi bilirim
susuşun afat kanatta
susuşun idam sırası

Engin Taş

Yaşam Yeniden

rüyalarım benziyorsun
çıkaramıyorum
ama sen
sıcak bir deniz koyuyorsun kadehime
sesini ve nefesini koyuyorsun
hayat dalga ritminde akıyor
yüzünü ve hüznünü koyuyorsun sonra
sonra ben kendimi koyuyorum
sözlerinin altına
(imza/n oluyorum)
ve birden kınından sıyrılıp
çatal bir kılıç gibi
gözlerini koyuyorsun önüme
şarap gibi damlıyorum(kayboluyorum)
en sonunda
hep sonunda
sen sonunda
tutulduğum ve tutduğum kara'm oluyorsun
bulduğum ve bulunduğum

rüyalarım benziyorsun
biliyorum
hayatı genzinden yakalayıp
bakir bir şiddet koyuyorsun avuçlarıma
cehennemden(yangından) çıkmış gibi içiyorum
o an görüyorum
örsten çıkmış geçmişini koyduğunu
örselenmiş dünlerimin yanına
iki rüzgar gibi konaklıyoruz
bir yangının koynunda
hem köze
hem öze dönüyoruz
ve birden çift su verilmiş çelik gibi
iniyorum
en sonunda
hep sonunda
sen sonunda
mavzer oluyorsun
tutulduğum ve tutduğum
öldüğüm

rüyalarımın eminim

Engin Taş